

**Військовий інститут
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка**

**Культура педагогічного спілкування
викладача**

**Виконав:
підполковник
Смовж Михайло Анатолійовий**

Об'єктом дослідження є спілкування педагога з учнями

Предмет дослідження – безпосередньо процес спілкування учня та педагога під час навчально-виховного процесу

Мета дослідження полягає у висвітленні особливостей педагогічного спілкування та проблем й конфліктів, які можуть виникати під час такої взаємодії.

ЗАВДАННЯ

1. На основі розгляду психолого-педагогічної і методичної літератури дослідити сутність педагогічного спілкування, як процесу взаємодії учня та викладача під час навчальної діяльності.
2. З'ясувати особливості формування професійної компетенції викладача на основі аналізу індивідуальних якостей та рис.
3. Провести аналіз комунікативних вмінь педагога та учня.
4. Розглянути поняття самовиховання його методи, прийоми та як воно здатне впливати на формування компетенції викладача.

1. Педагогічне спілкування

це професійне спілкування викладача з учнями, яке відбувається на загальній соціально-психологічній взаємодії задля взаємного обміну інформацією для досягнення певної мети та налагодження хороших взаємин під час навчально-виховного процесу.

Ініціатором такого спілкування в учнівському колективі виступає викладач.

2. Педагогічне спілкування має за мету розвивати в учнів мотивацію та особисті якості, надавати творчого характеру навчальній діяльності. Важливим завданням педагога є правильно його вибудувати завдяки певним структурним елементам. У процесі педагогічного спілкування виділяють 4 основних структурних етапи: моделювання педагогом майбутнього спілкування комунікативна атака, керування спілкуванням та самокоригування. Етапи в реальному житті можуть бути більш згорнутими ,а в іншому випадку дещо затягнутими.

Основу культури педагогічного спілкування становить товариськість, тобто прагнення до спілкування, встановлення контактів у процесі спільної взаємодії. Наявність товарищкості у педагога свідчить про високі комунікативні навички.

Отже, спілкування відіграє центральну роль у педагогіці. Адже виступає основним засобом вирішення завдань навчання, виховання і особистісного розвитку та спілкування учнів і допомагає створити сприятливий психологічний клімат у колективі, оптимальний стан навчально-виховного процесу та ефективно досягнення педагогічної мети.